

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie M. E.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 15 listopada 2017 r.,
na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału VI Karnego - Odwoławczego
Sądu Okręgowego w G.
z dnia 22 sierpnia 2017 r., sygn. akt VI Ka (...),
o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie w przedmiocie odmowy
wyznaczenia obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji
postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 3 sierpnia 2017 r., sygn. VI Ka (...), Zastępca Przewodniczącego Wydziału VI Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. nie uwzględnił wniosku skazanego M. E. o wyznaczenie obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji. Na to zarządzenie zażalenie wniósł skazany, jednak zarządzeniem z dnia 22 sierpnia 2017 r. Zastępca Przewodniczącego Wydziału VI Karnego-Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. odmówił jego przyjęcia, jako niedopuszczalnego z mocy ustawy.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, a w nim powołał się na treść art. 81 § 1a k.p.k., zgodnie z którym na zarządzenie prezesa sądu o odmowie wyznaczenia obrońcy przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, a na postanowienie sądu o odmowie wyznaczenia obrońcy - zażalenie do

innego równorzędnego składu tego sądu. W zażaleniu wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, a nadto o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżone zarządzenie jest zasadne.

Zgodnie z jednoznacznym brzmieniem przepisu art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k., środek odwoławczy nie przysługuje na odmowę wyznaczenia adwokata lub radcy prawnego w celu sporządzenia kasacji. Przepis ten, jako regulacja szczególna, odnosząca się wyłącznie do tzw. postępowania okołokasacyjnego, stanowi wyjątek od generalnej normy art. 81 § 1a k.p.k., na którą powołał się skarżący. Oznacza to, że w sytuacji procesowej, w której znajduje się M. E., przepis art. 81 § 1a k.p.k. nie znajduje zastosowania. Trafnie zauważono też w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, że dopuszczalności wniesienia zażalenia na procesową decyzję o odmowie wyznaczenia obrońcy celem sporządzenia i wniesienia kasacji, nie można wywodzić z rozstrzygnięcia zawartego w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 8 października 2013 r., K 30/11, bowiem w wyroku tym nie stwierdzono, że przepis art. 528 § 1 pkt 2 k.p.k. jest niezgodny z Konstytucją. Z tego względu organ wydający zaskarżone zarządzenie zasadnie uznał, że zażalenie na zarządzenie z dnia 3 sierpnia 2017 r. jest niedopuszczalne z mocy ustawy i odmówił jego przyjęcia.

Na marginesie należy natomiast wskazać na konsekwencje wynikające z normy art. 528 § 2 k.p.k., w której ustawodawca odsyła do odpowiedniego stosowania w postępowaniu okołokasacyjnym przepisu art. 447 § 4 k.p.k. Oznacza to, że choć niedopuszczalne jest wniesienie zażalenia na zarządzenie o odmowie wyznaczenia obrońcy z urzędu, to ustawodawca przewidział mechanizm kontrolowania poprawności takiej odmowy przez sąd kasacyjny – skazany może bowiem podnosić zarzuty dotyczące tej decyzji w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji, jeśli do wniesienia takowej, choćby niespełniającej warunków formalnych, dojdzie.

W takim stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia jawi się jako zasadne, co uzasadniało utrzymanie go w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

r.g.